

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (neljas koda)

26. jaanuar 2006¹

Kohtuasjas T-364/03,

Medici Grimm KG, asukoht Rodgau Hainhausen (Saksamaa), esindajad: *solicitor* R. MacLean ja advokaat E. Gybels, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: M. Bishop, keda abistas advokaat G. Berrisch,

kostja,

keda toetab

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: N. Khan ja T. Scharf, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

menetlusse astuja,

¹ Kohtumenetluse keel: inglise.

mille esemeks on EÜ artikli 235 ja EÜ artikli 288 teise lõigu alusel esitatud hagi, milles nõutakse nõukogu 3. novembri 1998. aasta määruse (EÜ) nr 2380/98, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1567/97 lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta Hiina Rahvavabariigist pärinevatele nahkkäekottidele (EÜT L 296, lk 1), osaliselt tühistatud Esimese Astme Kohtu 29. juuni 2000. aasta otsusega T-7/99: *Medici Grimm vs. nõukogu* (EKL 2000, lk II-2671), tagasiulatuva jõu puudumise tõttu hagejale väidetavalt tekitatud kahju hüvitamist,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees H. Legal, kohtunikud P. Mengozzi ja I. Wiszniewska-Białecka,

kohtusekretär: ametnik K. Andová,

arvestades kirjalikus menetluses ja 14. septembri 2005. aasta kohtuistungil toimunut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- ¹ Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), mida on muudetud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 2331/96 (EÜT L 317, lk 1; ELT

eriväljaanne 11/10, lk 76) ja nõukogu 27. aprilli 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 905/98 (EÜT L 128, lk 18; ELT eriväljaanne 11/10, lk 111; edaspidi „alusmäärus“), kehtestab dumpinguvaldkonna õigusliku raamistiku, mida kohaldati ühenduses käesoleva kohtuasja asjaolude asetleidmise ajal, nimelt 6. novembril 1998, mil jõustus nõukogu 3. novembri 1998. aasta määrus (EÜ) nr 2380/98, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1567/97 lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta Hiina Rahvavabariigist pärinevate nahkkäekottide impordile (EÜT L 296, lk 1).

2 Alusmääruse artikli 1 lõige 1 sätestab:

„Dumpinguvastast tollimaksu võib kohaldada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine ühenduses tekitab kahju.“

3 Alusmääruse artikli 11 lõige 3 näeb ette:

„Kui see on põhjendatud, võib [dumpinguvastaste] meetmete jätkuva rakendamise vajaduse samuti läbi vaadata kas komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel või, kui lõpliku meetme kehtestamisest on möödunud kohane aeg, milleks on vähemalt üks aasta, siis eksportija, importija või ühenduse tootjate taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, tõendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust.“

Vahepealne läbivaatamine algatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole enam vajalik, et korvata dumpingut, ja/ või selle kohta, et meetme kõrvaldamisel või muutmisel kahju tõenäoliselt ei jätku

või ei kordu või et olemasolevast meetmest ei piisa või enam ei piisa kahju tekitava dumpingu korvamiseks.

Käesoleva lõike alusel uurimist läbi viies võib komisjon muu hulgas kaaluda, kas dumpingu ja kahju asjaolud on oluliselt muutunud või kas olemasolevad meetmed toovad soovitud tulemusi artikli 3 alusel varem kindlaks tehtud kahju kõrvaldamisel. Selles suhtes võetakse lõpliku otsuse tegemisel arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid.”

4 Sama artikli lõige 5 sätestab:

„Käesoleva määruse asjakohaseid sätteid, mis käsitlevad uurimismenetlusi ja uurimiste läbiviimist, v.a tähtaegadega seotud sätted, kohaldatakse kõigi lõigete 2, 3 ja 4 kohaste läbivaatamiste suhtes. Iga selline läbivaatamine peab toimuma kiiresti ja tuleb tavaliselt lõpule viia 12 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamise kuupäevast.”

5 Sama artikli lõige 6 täpsustab:

„Käesoleva artikli kohased läbivaatamised algatab komisjon pärast konsulteerimist nõuandekomiteega. Kui läbivaatamised seda õigustavad, tunnistab meetmete kehtestamise eest vastutav ühenduse asutus meetmed kehtetuks või jätab need kehtima vastavalt lõikele 2, või tunnistab need kehtetuks, jätab kehtima või teeb neisse muudatused vastavalt lõigetele 3 ja 4 [...]”.

6 Sama artikli lõige 8 näeb ette:

„Olenemata lõikest 2 võib importija taotleda tasutud tollimaksude tagasimaksmist, kui on näidatud, et dumpingumarginaal, mille alusel tollimakse maksti, on kaotatud või seda on vähendatud tasemeni, mis on alla kehtiva tollimaksu taseme.

Dumpinguvastaste tollimaksude tagasimaksmist taotledes esitab importija komisjonile taotluse. Taotlus esitatakse selle liikmesriigi kaudu, kelle territooriumil tooted vabasse ringlusse lubati, kuue kuu jooksul alates kuupäevast, mil pädevad ametiasutused lõplike maksmisele kuuluvate tollimaksude summa nõuetekohaselt kindlaks määrasid, või kuupäevast, mil tehti otsus ajutise tollimaksuna tagatiseks antud summad lõplikult sisse nõuda. Liikmesriigid edastavad taotluse viivitamata komisjonile.

[...]”.

Vaidluse taust

7 Käesolev kohtuasi on seotud määruse nr 2380/98 jõustumise tagajärjel hageja ja nõukogu ning komisjoni vahel tekkinud kohtuvaidlusega.

8 Komisjon avas 1996. aastal dumpinguvastase menetluse seoses Hiina Rahvabariigist pärinevate nahkkäekottide impordiga (EÜT 1996, C 132, lk 4). Ei hageja,

kes impordis nahkkäekotte, mida toodab Hongkongis asuv äriühing Lucci Creation Ltd, kellel on tootmisüksused Hiinas ning kes toodab nahkkäekotte ühenduses ainult hageja jaoks, ega ka Lucci Creation osalenud komisjoni uurimises.

- 9 3. veebruari 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 209/97, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvabariigist pärinevate nahkkäekottide impordile (EÜT L 33, lk 11), mis jõustus 4. veebruaril 1997, kehtestas komisjon sellele impordile ajutise dumpinguvastase tollimaksu maksimummääraga 39,2%.
- 10 Nõukogu 1. augusti 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 1567/97 lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta Hiina Rahvabariigist pärinevate nahkkäekottide impordile (EÜT L 208, lk 31), mis lõpetab Hiina Rahvabariigist pärit plastikust ja tekstiilist käekotte puudutava menetluse ja mis jõustus 3. augustil 1997, kehtestati lõplik 38% dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvabariigist pärinevate nahkkäekottide impordile. Kuna Lucci Creation menetluses ei osalenud, ei saanud talle osaks individuaalne kohtlemine ning tema tooted, mida hageja ühendusse impordib, maksustati 38% jääktollimaksuga. Hageja ei ole vaidlustanud määrust nr 1567/97.
- 11 13. septembril 1997, s.o kuus nädalat pärast määruse nr 1567/97 avaldamist ja pärast seda, kui suur hulk Hiina tootjaid ja eksportijaid oli komisjoniga ühendust võtnud nende suhtes individuaalse kohtlemise taotlemiseks, samal ajal kui komisjonil ei olnud enam võimalik neid taotlusi arvesse võtta, kuna need olid esitatud pärast algse uurimise läbiviimiseks kehtestatud tähtaja möödumist, avaldas komisjon teate,

milles tegi tootjatele ja eksportijatele ettepaneku esitada tõendeid, mille alusel saaks algatada määrusega nr 1567/97 kehtestatud meetmete vahepealse läbivaatamise menetluse (EÜT C 278, lk 4). Lucci Creation vastas nii tootja kui eksportijana komisjoni ettepanekule ja esitas komisjoni taotletud informatsiooni.

- 12 13. detsembril 1997 avaldas komisjon teadaande (EÜT C 378, lk 8), millega teatas ametlikult määruse nr 1567/97 alusel kehtestatud meetmete vahepealse läbivaatamise algatamisest, kuigi esiteks ei olnud möödunud alusmääruse artikli 11 lõikes 3 sätestatud üheaastane tähtaeg, mis hakkab kulgema alates lõplike meetmete kehtestamisest, mis antud juhul seisnevad 1. augustil 1997 määruse nr 1567/97 vastuvõtmises ja mille möödumisel võivad importijad või eksportijad tõenditele tuginedes taotleda komisjonilt vahepealset läbivaatamist, ja teiseks ei oleks mingi asjaolude muutumine saanud olla komisjonipoolse läbivaatamise algatamise põhjuseks (Esimese Astme Kohtu 29. juuni 2000. aasta otsus kohtuasjas T-7/99: *Medici Grimm vs. nõukogu*, EKL 2000, lk II-2671, edaspidi „kohtuotsus *Medici Grimm I*”, punkt 83). Komisjon tõi oma arvamuses sellegipoolest välja, et läbivaatamise ulatus oli piiratud tootjate ja eksportijate individuaalse kohtlemise küsimusega. Uurimisperiod oli sama mis, määruse nr 1567/97 vastuvõtmiseni viinud menetluse puhul, nimelt 1. aprillist 1995 kuni 31. märtsini 1996 (edaspidi „uurimisperiod”).
- 13 Selle uue uurimise kestel maksustati nahkkäekottide import, mille suhtes ei kohaldatud individuaalset kohtlemist määruse nr 1567/97 alusel, jätkuvalt 38% dumpinguvastase jääktollimaksuga.
- 14 Mainitud uurimise käigus tõi hageja mitmel korral komisjonile kirjalikult tehtud avaldustes välja, et selle uurimise alusel antaval määrusel peaks olema tagasiulatav jõud, eriti seetõttu, et vastava uurimise käigus kasutatavad andmed on seotud sama perioodiga, mida hõlmas algne, määruse nr 1567/97 vastuvõtmisega lõppenud uurimine. Samal põhjusel taotles hageja komisjonilt mitmel korral ka tema poolt

pärast määruse nr 1567/97 3. augustil 1997 jõustumist tasutud dumpinguvastase tollimaksu tagasimaksmist. Hageja selgitas ka, et ei algatanud tagasimaksmise menetlust alusmääruse artikli 11 lõike 8 alusel, kuna ta eeldas, et uued meetmed kohalduvad tagasiulatuvalt.

- 15 17. augustil 1998 esitas hageja siiski alusmääruse artikli 11 lõike 8 alusel Saksa tollile esimese tagasimaksetaotluse 1 046 675,81 Saksa marga suuruse summa kohta, mis vastab selleks kuupäevaks tasutud dumpinguvastase tollimaksu kogusummale.
- 16 14. septembril 1998 saadetud kirjas antud esialgses vastuses teatas komisjon hagejale, et viisteist makset kogusummas 406 755,77 Saksa marka tunduvad olevat tehtud enne selle tagasimaksmise taotluse esitamisele eelnenud kuuekuulist ajavahemikku ja neid ei saa seega arvestada alusmääruse artikli 11 lõike 8 kohaldamisel.
- 17 27. augusti 1998. aasta lõpliku avalikustamise dokumendis kinnitas komisjon, et hageja ja Lucci Creationi suhtes tuleb kohaldada 0% dumpingumarginaali, ja jättis rahuldamata hageja taotluse ümbervaadatud tollimaksu maksumäära kohaldamiseks tagasiulatuvalt.
- 18 3. novembril 1998 võttis nõukogu vastu määruse nr 2380/98, millest ilmneb, et Lucci Creationi toodete importimisel hageja poolt ei tuvastatud uurimismenetluse perioodil mingit dumpingut ja et seetõttu on Lucci Creationil õigus individuaalsele 0% dumpingumarginaalile. Nõukogu jättis sellegipoolest rahuldamata tagasiulatuva jõu taotluse, põhjendades oma seisukohta esiteks läbivaatamisuurimise tulemusel

vastuvõetavate meetmete tulevikku suunatud iseloomuga ja teiseks asjaoluga, et „eksportijad, kellele pärast käesolevat uurimist kohaldatakse jääktollimaksust madalamat tollimaksu, saaksid sellest kasu viisil, mis ei ole vastavuses nende koostööst hoidumisega algse uurimise käigus”.

- 19 3. detsembril 1998 esitas hageja Saksa tollile teise tagasimaksetaotluse 409 777,34 Saksa marga suuruse summa kohta, mis vastab 18. augustist kuni 6. novembrini 1998 tasutud dumpinguvastase tollimaksu summale.
- 20 12. jaanuaril 1999 esitas hageja Esimese Astme Kohtule hagi asjas, mis lõppes kohtuotsuse Medici Grimm I tegemisega.
- 21 24. jaanuaril 2000 võttis komisjon vastu otsuse hageja poolt selleks kuupäevaks esitatud dumpinguvastase tollimaksu kahe tagasimaksetaotluse kohta. Selle otsusega rahuldati tollimaksu tagasimaksmise taotlused kokku 1 049 697,38 Saksa marga ulatuses ja jäeti rahuldamata taotlused 406 755,77 marga suuruse summa osas, kuna see tollimaksu summa olid tasutud enne tagasimaksetaotluse esitamisele eelnenud kuuekuulist ajavahemikku tehtud tehingutelt.
- 22 2000. aasta 30. märtsi paiku tegi Saksa toll hagejale esimese dumpinguvastase tollimaksu tagasimakse 682 385,46 Saksa marga suuruse summa näol. See summa vastas komisjoni 24. jaanuari 2000. aasta otsusega kinnitatud summale, millest Saksa ametivõimud arvasid maha pärast hageja impordiandmete kontrollimist kinnipeetud summad.

- 23 2000. aasta 2. juuni paiku maksis Saksa toll täiendavalt tagasi 229 502,16 Saksa marka, mis vastas ümberarvutatud tollimaksu summale ajavahemiku 17. veebruar kuni 5. november 1998 eest. See tagasimakse oli sellegipoolest esialgne, kuna see tehti tingimusel, et viiakse läbi komisjoni 24. jaanuari 2000. aasta otsuse punktis 4 ettenähtud läbivaatamismenetlus. Seetõttu esitas hageja 6. juunil 2000 kolmanda taotluse selle summa tagasimaksmise kohta.
- 24 29. juunil 2000 tegi Esimese Astme Kohus kohtuotsuse Medici Grimm I. Selle otsusega tühistas Esimese Astme Kohus määruse nr 2380/98 artikli 2, kuna nõukogu ei olnud seoses hageja poolt imporditavate Lucci Creationi toodetega arvestanud kõigi läbivaatamisuurimise käigus tehtud järeldustest tulenevate tagajärgedega.
- 25 Olles tuvastanud, et ükski muudatus asjaoludes ei saanud olla komisjonipoolse läbivaatamise algatamise põhjuseks, tõi Esimese Astme Kohus välja, et komisjon oli rakendanud sama uurimisperioodi, mis oli olnud määrusega nr 1567/97 lõpliku tollimaksu määramise aluseks. Kohus järeldas sellest, et nõukogu ei olnud asunud jõusolevate meetmete läbivaatamisele, vaid oli taasavanud esialgse menetluse. Seetõttu ei saanud asjaomased institutsioonid tugineda läbivaatamismenetluse ülesehitusele ja eesmärkidele, selleks et vastuväitena hageja nõudele anda talle määrusega nr 2380/98 kohaldatud individuaalsele 0% maksumäärale tagasiulatuv jõud.
- 26 Seepärast leidis Esimese Astme Kohus, et kuna ühenduse institutsioonid on läbivaatamisuurimise käigus tuvastanud, et puudub üks teguritest, mille põhjal lõplik dumpinguvastane tollimaks määrati, ei saa enam väita, et alusmääruse artiklis 1 ettenähtud tingimused olid määruse nr 1567/97 vastuvõtmise ajal täidetud ja et kaubanduse kaitsemeetmed Lucci Creationi ühendusse suunatud impordi vastu olid vajalikud. Kuna institutsioonid tuvastasid, et Lucci Creation ei olnud uurimisperioodil kasutanud dumpingut, oleksid nad pidanud sellele järeldusele andma tagasiulatuvat mõju.

27 Seega tühistas Esimese Astme Kohus määruse nr 2380/98 osa, millega nõukogu ei andnud hageja poolt imporditavatele Lucci Creationi toodetele kohaldatavale dumpinguvastase tollimaksu maksumäära muudatusele tagasiulatuvat jõudu. Sellest hoolimata jättis Esimese Astme Kohus selle määruse jõusse selle ajani, kuni institutsioonid võtavad kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed.

28 Selle kohtuotsuse peale ei ole esitatud apellatsioonkaebust.

29 Olles saanud komisjonilt määruse nr 1567/97 muutmise ettepaneku, võttis nõukogu kohtuotsuse Medici Grimm I järgimiseks 22. jaanuaril 2001 vastu määruse (EÜ) nr 133/2001, millega muudetakse määrust nr 1567/97 osas, mis puudutab Hiina Rahvavabariigist pärinevate nahkkäekottide impordile kohaldatavate teatavate dumpinguvastaste meetmete kohaldamise kuupäeva (EÜT L 23, lk 9).

30 Määruse nr 133/2001 artikkel 1 lisab määruse nr 1567/97 lõikele 3 järgneva lõigu:

„Lucci Creation Ltd poolt toodetud ja Medici Grimm KG poolt imporditud nahkkäekottidele [...] kohaldatakse alates 3. augustist 1997 tollimaksu määraga 0%.”

31 Nimetatud määrus jõustus 26. jaanuaril 2001.

- 32 2001. aasta 9. veebruari paiku, pärast määruse nr 133/2001 vastuvõtmist, tegi Saksa toll kaks täiendavat tagasimakset, vastavalt 16 068,60 Saksa marka ja 120 369,64 marka, mis vastasid 17. veebruarile 1998 eelnenud perioodi eest hageja poolt tasumisele kuulunud dumpinguvastase tollimaksu ümberarvutuse tulemusel kinni-
peetud maksete suurusele.
- 33 2001. aasta 19. veebruari paiku tegi Saksa toll viimase, 425 115,90 Saksa marga suuruse tagasimakse.

Menetlus ja poolte nõuded

- 34 Hageja esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 31. oktoobril 2003.
- 35 Komisjon esitas 16. veebruaril 2004 Esimese Astme Kohtusse avalduse käesolevasse menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks. Esimese Astme Kohtu neljanda koja esimees andis 6. mai 2004. aasta määrusega menetlusse astumise loa.
- 36 18. juuni 2004. aasta kirjas andis komisjon Esimese Astme Kohtule teada, et ta loobub menetlusse astumisel kirjalike märkuste esitamisest, kuid osaleb suulises menetluses.
- 37 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Esimese Astme Kohus (neljas koda) avada suulise menetluse.

38 Poolte kohtukõned ja vastused Esimese Astme Kohtu suulistele küsimustele kuulati ära 14. septembri 2005. aasta kohtuistungil.

39 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— tunnistada hagi vastuvõetavaks;

— tuvastada, et nõukogu on EÜ artikli 288 teise lõigu alusel vastutav hagejale tekitatud kahju eest, ja mõista nõukogult hageja kasuks hüvitisena välja kokku 168 315 euro suurune summa või muu summa, mida Esimese Astme Kohus peab sobivaks;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

40 Nõukogu palub Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

41 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul jätta hagi rahuldamata.

Vastuvõetavus

Poolte argumendid

- 42 Kuigi nõukogu ei esita vastuvõetamatuse vastuväidet formaalselt eraldi dokumendiga Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 alusel, kinnitab ta siiski, et hagi on vastuvõetamatu. Hagi ei vasta Euroopa Kohtu põhikirja artikli 21 esimese lõigu ja kodukorra artikli 44 lõike 1 punkti c nõuetele kahel põhjusel.
- 43 Esiteks ei ole hageja esitanud piisavalt tõendeid, mis võimaldaksid määratleda, milline ühenduse õigusakt või käitumine on kahju tekitanud, kuna ta viitab järgemööda määrusele nr 2380/98, nõukogu tegevusetusele, määruse nr 2380/98 „vastuvõtmisega seonduvale nõukogu ebaseaduslikule tegevusele” või dumpinguvastase tollimaksu „jätkuvale rakendamisele”. Igal juhul ei ole hageja ühegi mainitud juhu puhul täpsustanud, miks see on teda kaitsva õigusnormi piisavalt selge rikkumine ja miks see talle kahju tekitas.
- 44 Teiseks ei täpsusta hageja piisavalt, millist õigusnormi või -norme on nõukogu väidetavalt rikkunud. Hageja nõue tugineb nii „[alusmääruse] artiklitele 1 ja 15, artikli 11 lõikele 3, artikli 7 lõikele 1, artikli 9 lõikele 4 ja — üldiselt — „alusmäärusega tagatud kaitsesele””. Ka siin ei selgita hageja, kuidas nõukogu konkreetset sätet rikkunud on, ega seda, mil viisil säte peab tema huvisid kaitsma.
- 45 Hageja vastab, et tema hagi on vastuvõetav. Esiteks, kahju tekkimise põhjustas määruse nr 2380/98 vastuvõtmine, täpsemalt nõukogu keeldumine arvestada kõigi läbivaatamisuurimise järeldustest tulenevate tagajärgedega. Teiseks on ühenduse

õigusnorm, mida on rikutud, piisavalt täpselt määratletud. Selleks on alusmääruse artikli 1 lõige 1, hagi sisalduvad viited ülejäänud alusmääruse sätetele (artikli 7 lõikele 1, artikli 9 lõikele 4 ja artikli 11 lõikele 5) on tehtud ainult sellepärast, et nad toetavad hageja arvates alusmääruse artikli 1 lõikega 1 kehtestatud aluspõhimõtet.

- 46 Hageja lisab, et nõukogu poolt tõstatatud vastuvõetamatus vastuväide tuleb tagasi lükata kodukorra artikli 46 lõike 1 punkti c alusel, kuna nõukogu ei ole formaalselt hagi vastuvõetamatusesse tuginenud; nõukogu on selle seisukoha vastustanud, väites, et piisab tema nõudest jätta hagi rahuldamata.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 47 Esialgse märkusena tuleb mainida, et käesolevas asjas on hagi formaalselt suunatud nõukogu, mitte ühenduse vastu. Selle vaatamata tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et ühenduse institutsiooni poolt väidetavalt tekitatud kahjust tuleneva ühenduse lepinguvälise vastutuse tuvastamiseks EÜ artikli 288 teise lõigu alusel esitatud hagi ei muuda vastuvõetamatuks selle hagi suunamine ühenduse institutsiooni vastu. Sellist hagi tuleb käsitleda nii, et see on suunatud ühenduse vastu, keda esindab see institutsioon (Euroopa Kohtu 9. novembri 1989. aasta otsus kohtuasjas 353/88: Briantex ja Di Domenico vs. EMÜ ja komisjon, EKL 1989, lk 3623, punkt 7, ja Esimese Astme Kohtu 10. aprilli 2002. aasta otsus kohtuasjas T-209/00: Lamberts vs. ombudsman, EKL 2003, lk II-2203, punkt 48).
- 48 Seoses nõukogu poolt esitatud vastuvõetamatus vastuväitega ei erista kodukorra artikli 46 lõike 1 punkt c — olgugi et see sätestab, et kostja vastus peab sisaldama kostja nõudeid — hagi vastuvõetamatusesse tuginevaid nõudeid ja hagi põhjendatu-

sele tuginevaid nõudeid. See artikkel ei nõua ka, et kostja täpsustaks oma nõuetes, väljaspool oma vastuse sisulist argumentatsiooni sisaldavat osa, põhjusi, miks Esimese Astme Kohus peaks hagi rahuldama või rahuldamata jätma.

49 Käesoleval juhul on nõukogu oma vastuse sisulises osas selgelt välja toonud, et ta leiab, et hagi tuleb jätta läbi vaatamata vastuvõetamatusse tõttu, ja on vastuses esitatud nõuetes taotlenud, et Esimese Astme Kohtus jätakski hagi rahuldamata. Seetõttu tuleb hageja poolt seoses nõukogu esitatud vastuvõetamatusse vastuväite vastuvõetamatusesega esitatud argument tagasi lükata (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 24. veebruari 2000. aasta otsus kohtuasjas T-145/98: ADT Projekt vs. komisjon, EKL 2000, lk II-387, punktid 67 ja 69). Igal juhul on nõukogu poolt seoses vastuvõetamatusesega esitatud väide seotud avaliku huviga ja Euroopa Kohus võib selle tõstatada ka omal algatusel.

50 Seetõttu tuleb kontrollida nõukogu poolt tõstatatud vastuvõetamatusse vastuväidet.

51 Euroopa Kohtu põhikirja artikli 21 esimese lõigu, mida sama põhikirja artikli 53 esimese lõigu alusel kohaldatakse ka Esimese Astme Kohtule, ja Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 44 lõike 1 punktide c ja d kohaselt peab esitatavas avalduses olema märgitud vaidluse sisu, nõuded ja lühike ülevaade avalduse aluseks olevatest asjaoludest. Need peavad olema märgitud piisavalt selgelt ja täpselt, et võimaldada kostjal koostada oma vastus ja Esimese Astme Kohtul teha hagi suhtes otsus. Õiguskindluse ja õiglase kohtupidamise tagamiseks peavad selleks, et hagi oleks vastuvõetav, selle aluseks olevad õiguslikud ja faktilised asjaolud olema kasvõi kokkuvõtlikult, kuid loogiliselt ja arusaadavalt esitatud hagiavalduses (Esimese Astme Kohtu 6. mai 1997. aasta otsus kohtuasjas T-195/95: Guérin automobiles vs. komisjon, EKL 1997, lk II-679, punkt 20, ja 3. veebruari 2005. aasta otsus kohtuasjas T-19/01: Chiquita Brands jt vs komisjon, EKL 2005, lk II-315, punkt 64).

- 52 Nende tingimuste täitmiseks peab ühenduse institutsiooni poolt väidetavalt tekitatud kahju hüvitamise hagi sisaldama asjaolusid, mis võimaldaksid kindlaks teha hageja poolt institutsioonile etteheidetava käitumise, põhjused, miks hageja leiab, et selle käitumise ja kahju vahel, mida hageja väidab endal tekkinud olevat, on põhjuslik seos, ning selle kahju olemuse ja suuruse (Esimese Astme Kohtu 10. juuli 1990. aasta otsus kohtuasjas T-64/89: Automec vs komisjon, EKL 1990, lk II-367, punkt 73, ja eespool viidatud kohtuotsus Chiquita Brands jt vs. komisjon, punkt 65).
- 53 Käesoleval juhul on vaidluse all ainult nõukogule etteheidetava käitumise kindlakstegemine.
- 54 Seoses nõukogu õigusaktiga, millega väidetavalt on kahju tekitatud, tuleneb kohtutoimikust ja eriti hagiavalduses ja kostja vastuses väljatoodud asjaoludest, et silmas on peetud määruse nr 2380/98 vastuvõtmist ning eriti nõukogu keeldumist arvestada määruse vastuvõtmisel kõikide uurimise järeldustest tulenevate tagajärgedega. Seetõttu tuleb tagasi lükata nõukogu esitatud vastuvõetamatuse väide, mis tugineb väidetavalt kahju tekitanud õigusakti määratlemata jätmisele.
- 55 Seoses väidetavalt rikutud õigusnormi kindlakstegemisega on õige, et hagi ei osutata mitte ainult alusmääruse artikli 1 lõikele 1, vaid ka selle artikli 7 lõikele 1, artikli 9 lõikele 4 ja selle artikli 11 lõikele 5, täpsustades, et „nende sätete eesmärk on kaitsta üksikisikuid dumpinguvastase tollimaksu meelevaldse ja põhjendamatu kohaldamise eest, kui ei ole täidetud kolm olulist kriteeriumi”. Hageja on sellegipoolest oma repliigis täpsustanud, et ta tugineb ainult alusmääruse artikli 1 lõike 1 rikkumisele ja et teisi selle määruse osundatud sätteid on mainitud ainult selle artikliga kehtestatud aluspõhimõtte näitlikustamiseks. Seda silmas pidades ja arvestades, et esiteks tõstatas hageja alusmääruse artikli 1 lõike 1 rikkumise juba oma hagiavalduses, ja teiseks, et hagejal on lubatud oma nõuet täpsustada ka repliigi etapis (vt selle kohta Euroopa Kohtu 15. juuli 1963. aasta otsus kohtuasjas 25/62: Plaumann vs. komisjon, EKL 1963, lk 197, 224), tuleb tagasi lükata ka nõukogu esitatud vastuvõetamatuse vastuväide, mis tugineb väidetavalt kahju tekitanud õigusnormi määratlemata jätmisele.

- 56 Lisaks tuleneb kohtutoimikust, et nõukogul on olnud võimalus end kaitsta nii seoses talle ette heidetava õigusvastase käitumise kui väidetavalt rikutud õigusnormiga.
- 57 Eelnevast tulenevalt on hagi vastuvõetav.

Põhiküsimus

- 58 Esialgse märkusena sedastab Esimese Astme Kohus, et käesolev hagi on EÜ artikli 235 ja EÜ artikli 288 teise lõigu alusel esitatud kahju hüvitamise nõue.
- 59 Seoses ühenduse lepinguvälise vastutusega EÜ artikli 288 teise lõigu tähenduses tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et nimetatud vastutuse tekkimiseks on vajalik, et samaaegselt esineksid teatavad tingimused, nimelt ühendustele etteheidetava käitumise õigusvastasus, kahju tegelikkus ja põhjusliku seose olemasolu etteheidetava käitumise ja tekitatud kahju vahel (Euroopa Kohtu 29. septembri 1982. aasta otsus kohtuasjas 26/81: *Oleifici Mediterranei vs. EMÜ*, EKL 1982, lk 3057, punkt 16, ja Esimese Astme Kohtu 16. märtsi 2005. aasta otsus kohtuasjas T-283/02: *EnBW Kernkraft vs. komisjon*, EKL 2005, lk II-913, punkt 84).
- 60 Juhul kui üks nendest tingimustest ei ole täidetud, tuleb hagi tervikuna jätta läbi vaatamata, ilma et oleks vaja kontrollida teisi kõnealuse lepinguvälise vastutuse tekkimise tingimusi (eespool viidatud kohtuotsus *EnBW Kernkraft vs. komisjon*, punkt 85).

- 61 Käesolevas asjas ei ole vaidlust selle üle, et nõukogule hageja poolt etteheidetav õigusvastane käitumine, nimelt määruse nr 2380/98 vastuvõtmine hageja poolt imporditavatele Lucci Creationi toodetele kohaldatavale dumpinguvastase tollimaksu maksumäära muudatusele tagasiulatuvat jõudu andmata, on tuvastatud kohtuotsusega Medici Grimm I ja et vastavalt nimetatud kohtuotsuse punktile 87 on tuvastatud alusmääruse artikli 1 lõike 1 rikkumine nõukogu poolt.
- 62 Sellegipoolest ei piisa sellest asjaolust, et asuda seisukohale, et esimene kõnealusele institutsioonile etteheidetav ühenduse õigusvastase käitumisega seonduva lepinguvälise vastutuse tekkimise tingimus on täidetud. Seoses selle tingimusega nõuab kohtupraktika, et oleks tuvastatud üksikisikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine (Euroopa Kohtu 4. juuli 2000. aasta otsus kohtuasjas C-352/98 P: Bergaderm ja Goupil vs. komisjon, EKL 2000, lk I-5291, punkt 42).
- 63 Kuna kaks tingimust, mis tuginevad viidatud õigusnormi olemusele ja rikkumise raskusele, on kumulatiivsed, tuleb käesolevas asjas esmalt kontrollida, kas nõukogu käitumine kujutab endast alusmääruse artikli 1 lõike 1 piisavalt ilmset rikkumist.

Poolte argumendid

- 64 Hageja toob välja, et otsustav kriteerium selleks, et tuvastada, kas ühenduse õiguse rikkumine on piisavalt ilmne, on see, et ühenduse institutsioon on ilmselgelt ja tõsiselt eiranud oma kaalutusõiguse piire. Kui institutsiooni kaalutusõiguse ulatus on väga väike või olematu, võib piisavalt ilmseks rikkumiseks pidada lihtsalt ühenduse õiguse rikkumist.

- 65 Käesoleval juhul ei olnud nõukogul võimalik teha muud, kui arvestada oma järeldustest tulenevaid tagajärgi ja anda võetud meetmetele tagasiulatuv jõud, omamata mingit kaalutusõigust. Esimese Astme Kohus oli selle küsimuse juba lahendanud kohtuotsuse Medici Grimm I punktides 85 ja 86. Nii sedastatakse kohtuotsuses Medici Grimm I, et nõukogul ei ole kaalutusõigust otsustada, kas arvestada kõiki läbivaatamisuurimise tagajärgi või mitte ja seepärast piisab lihtsalt ühenduse õiguse rikkumisest piisavalt ilmse rikkumise tuvastamiseks.
- 66 Kolm lisategurit näitlikustavad tõsiasja, et nõukogu kaalutusõiguse ulatus oli määruse nr 2380/98 vastuvõtmisel väga väike või olematu. Esiteks oli sel määrusel üksnes piiratud kohaldamisala ja ulatus. Teiseks ei tähendanud läbivaatamise teostamine, et institutsioonidel on majanduspoliitiliste valikute tegemise õigus ja seega väga väike või olematu kaalutusõigus peale uurimises osalevate Hiina eksportijate ekspordihindade kontrollimise. Vastupidi, kinnipidamine uurimispeeriidist, millest algselt lähtuti määruse nr 1567/97 vastuvõtmisel, muudab toimingu sarnaseks haldusmenetlusele, mis välistab tavalised poliitilised valikud, mis kuuluvad tavalise läbivaatamismenetluse juurde. Kolmandaks piirdus määrus nr 2380/98 hageja ja Lucci Creationi poolt komisjonile uurimise raames esitatud andmete analüüsile tuginevate järelduste tegemisega.
- 67 Teiseks lisab hageja, et igal juhul ületas nõukogu ilmselgelt ja tõsiselt oma kaalutusõiguse piire. Alusmäärusega kehtestatud kaitse rikkumine on selge, kuna nõukogu ei võtnud arvesse uurimise järeldustest tulenevaid tagajärgi, väites, et teostab läbivaatamisuurimist alusmääruse artikli 11 lõike 3 alusel selleks, et vältida selle uurimise järeldustest tulenevaid tagajärgi, samal ajal kui tegelikult oli läbiviidud menetluse puhul tegemist algse uurimise taasavamisega.
- 68 Alusmäärusega tagatud kaitse rikkumist raskendavad kolm tegurit. Esiteks oli hageja juhtinud nõukogu tähelepanu asjaolule, et määruse nr 2380/98 järeldustele

tagasiulatava jõu andmisest keeldumine ei ole kooskõlas alusmääruse ülesehitusega. Teiseks olid selle keeldumise tagajärjed hageja jaoks ettenähtavad, kuid nõukogu jättis need sellegipoolest kõrvale kui tähtsusetud. Kolmandaks oleks otsus lähtuda esialgsest menetlusperioodist pidanud juhtima nõukogu tähelepanu menetluse ebaharilikule iseloomule ning talle oleks pidanud olema ilmne, et määrus nr 2380/98 võetakse vastu, et käsitleda selliste konkreetsete asjaolude kogumit, mille puhul oli võimalik ette näha, et neil on erilised tagajärjed.

- 69 Lisaks kujutavad nõukogu poolt läbivaatamise järelduste mittejärgimise kohta esitatud põhjendused endast võimu kuritarvitamist.
- 70 Igal juhul kujutab nõukogu käitumine käesoleva asja asjaolusid silmas pidades ühenduse õiguse piisavalt ilmselt rikkumist, kuivõrd nõukogule oli teada, et esialgse uurimisperioodiga seonduvat teavet ei olnud eelnevalt kunagi kasutatud läbivaatamisuurimise läbiviimiseks, tagasiulatuvad dumpinguvastased meetmed olid juba varem vastu võetud ja nõukogu ees seisvad raskused ei oma tähtsust tema õigusaktide õiguspärasuse hindamisel.
- 71 Nõukogu vastab, et kui Esimese Astme Kohus peakski tuvastama, et nõukogu on rikkunud hageja kaitseks ettenähtud õigusnormi, ei ole see rikkumine piisavalt selge. Hinnates seda, kas ühenduse õigust on piisavalt ilmselt rikutud või mitte, tuleb arvesse võtta eelkõige lahendatavate olukordade keerukust, probleeme õigusaktide kohaldamisel või tõlgendamisel ja eelkõige vaidlusaluse akti autori kaalutusõiguse ulatust. Lisaks on otsustav kriteerium selleks, et tuvastada, kas ühenduse õiguse

rikkumine on piisavalt selge, see, et ühenduse institutsioon on ilmselgelt ja tõsiselt eiranud oma kaalutusõiguse piire. Kui institutsiooni kaalutusõiguse ulatus on väga väike või olematu, võib piisavalt ilmseks rikkumiseks pidada lihtsalt ühenduse õiguse rikkumist.

72 Käesoleval juhul leiab nõukogu, et tal oli kaalutusõigus seoses määruse nr 2380/98 tagasiulatuva kohaldamisega.

73 Nõukogu toonitab, et esiteks kujunes tema seisukoht määruse nr 2380/98 tagasiulatuva jõu kohta välja liikmesriikide taotluse põhjal avatud läbivaatamisuurimisest alguse saanud protsessi tulemusel, ja teiseks, et hageja olukord muutus määruse vastuvõtmise tõttu soodsamaks, võrreldes olukorraga, kui uurimist ei oleks avatud. Läbivaatamisuurimise avamine oli seega puhtalt kaalutusõigusest lähtuv toiming, mis võimaldas hagejal saada soodustust, mida tal ei oleks olnud õigust nõuda, kui seda uurimist ei oleks avatud. Asjaolu, et institutsioonid ei andnud hagejale teisi soodustusi, ei saa pidada piisavalt ilmseks rikkumiseks, mis tooks kaasa ühenduse lepinguvälise vastutuse EÜ artikli 288 teise lõigu alusel.

74 Teise võimalusena esitab nõukogu kolm lisaargumenti. Esiteks sisaldas määruse nr 2380/98 tagasiulatuvat jõudu käsitlev otsus kaalutluselementi küsimuse osas, kas läbivaatamisuurimise asjaolud lubavad või õigustavad kõrvalekaldumist üldreeglist, mille kohaselt läbivaatamisuurimise alusel vastuvõetavad meetmed on üksnes tulevikku suunatud. Teiseks ei jätnud nõukogu läbivaatamisuurimise tulemusi tahtlikult tähelepanuta. Nõukogu kaalus, kas määrusele nr 2380/98 oleks võimalik anda tagasiulatuvat jõudu, kui oli teada, et tegemist oli esimese korraga, kui esialgset teavet läbivaatamise raames kasutati, ning kui oli selge, et tehtavad järeldused ei seondu edaspidise perioodiga. Nõukogu leidis sellegipoolest, et läbivaamisele kohalduvate sätete ja varasema sarnase pretsedendi puudumisel ei ole selline lahendus võimalik. Nõukogu ei saanud ette näha, et Esimese Astme Kohus ei asu

temaga samale seisukohale. Kuna tegemist oli erandjuhtumiga, oli eksimise võimalus liiga suur. Lisaks oli nõukogu tagasiulatuva jõu andmisest keeldudes lihtsalt sunnitud kohaldama alusmäärust mittediskrimineerival viisil olukorrale, mille jaoks alusmääruses ei ole lahendust ette nähtud; õigusnormi kohaldamine analoogia alusel on väga problemaatiline. Kolmandaks ei ole tähtsust asjaolul, et hageja juhtis institutsioonide tähelepanu määruse nr 2380/98 tagasiulatuva jõu puudumise tagajärgedele, eriti kuna institutsioonid ei eiranud seda märguannet, vaid jõudsid lihtsalt teistsugusele järeldusele.

- 75 Ka ei leidnud aset võimu kuritarvitamine, kuna tagasiulatuva kohaldamine lükati tagasi läbivaatamismenetluse alusel võetavate meetmete tulevikku suunatuse tõttu ja seetõttu, et määrus nr 2380/98 võeti vastu selles välja toodud eesmärkide saavutamiseks ainu- või peamiselt vajalikel põhjustel.
- 76 Käesoleval juhul on nõukogu käitumise puhul tegemist üksnes „eksliku, kuid vabandatava lähenemisega lahendamata õigusprobleemile”, mis ei too kaasa ühenduse lepinguvälist vastutust EÜ artikli 288 teise lõigu alusel.
- 77 Komisjon tõi kohtuistungil välja, et käesoleval juhul on nõukogu määruse nr 2380/98 vastvõtmise teel lihtsalt vabatahtlikult korrigeerinud määruse nr 1567/97 liiga kitsast ja ranget kohaldamist, et aidata taolisi osapooli nagu hageja. Kuna alusmäärus ei sisaldanud sätteid menetluse taasavamise kohta, avati läbivaatamisuurimine alusmääruse artikli 11 lõike 3 alusel. Lisaks tunnustab väljakujunenud kohtupraktika institutsioonide suurt kaalutusõigust seoses uurimisperioodi üle otsustamisega. Seega soovisid institutsioonid lihtsalt läbi viia kehtivate meetmete läbivaatamise. Alles kohtuotsuses Medici Grimm I ilmnes, et

alusmääruse läbivaatamise kohta käivad sätted ei ole antud asjas kohaldatavad. Seoses uute ja erandlike asjaoludega ei saa sellest teha järeldust, et nõukogu on kirjeldatud viisil tegutsedes ilmselgelt ja tõsiselt eiranud oma kaalutusõiguse piire. Käesoleval juhul ei ole tegemist ühenduse õiguse piisavalt ilmse rikkumisega, mis tooks kaasa ühenduse lepinguvälise vastutuse tekke.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 78 Käesolevas asjas etteheidetav õigusvastane käitumine tugineb sisuliselt asjaolule, et nõukogu ei ole määruse nr 2380/98 vastuvõtmisel arvestanud kõiki hageja poolt Lucci Creationi toodete importi käsitleva läbivaatamisuurimise järeldustest tulenevaid tagajärgi, jättes andmata tagasiulatuva jõu sellele impordile kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu maksumäära muudatusele.
- 79 Nii nagu märgib hageja, on väljakujunenud kohtupraktika kohaselt otsustav kriteerium selleks, et tuvastada, kas ühenduse õiguse rikkumine on piisavalt selge, see, et ühenduse institutsioon on ilmselgelt ja tõsiselt eiranud oma kaalutusõiguse piire. Kui institutsiooni kaalutusõiguse ulatus on väga väike või olematu, võib piisavalt ilmseks rikkumiseks pidada lihtsalt ühenduse õiguse rikkumist (eespool viidatud kohtuotsus Bergaderm ja Goupil *vs.* komisjon, punktid 41–44, ja eespool viidatud kohtuotsus EnBW Kernkraft *vs.* komisjon, punkt 87). Täpsemalt, kui tuvastatakse eiramine, mida analoogsetel asjaoludel tavapäraselt ettevaatlik ja hoolas haldusorgan ei oleks toime pannud, võib järeldada, et institutsiooni käitumine kujutab endast õigusrikkumist, mis toob kaasa ühenduse vastutuse EÜ artikli 288 alusel (Esimese Astme Kohtu 12. juuli 2001. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 ja T-225/99: Comafrika ja Dole Fresh Fruit Europe *vs.* komisjon, EKL 2001, lk II-1975, punkt 134).

- 80 Ühenduse lepinguvälise vastutuse süsteem võtab arvesse nii lahendatavate olukordade keerukust kui probleeme õigusaktide kohaldamisel või tõlgendamisel (Euroopa Kohtu 5. märtsi 1996. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-46/93 ja C-48/93: Brasserie du pêcheur ja Factortame, EKL 1996, lk I-1029, punkt 43, ja 10. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-312/00 P: komisjon vs. Camar ja Tico, EKL 2002, lk I-11355, punkt 52).
- 81 Lisaks ei saa üksikisikutele ühenduse õigusest tulenev kaitse muutuda sõltuvalt sellest, kas kahju tekitas ühenduse või liikmesriigi ametivõim (eespool viidatud kohtuotsus Bergaderm ja Goupil vs. komisjon, punkt 41). Seetõttu tuleb tõdeda, et selleks, et teha kindlaks, kas ühenduse õiguse rikkumine ühenduse institutsiooni poolt kujutab endast ühenduse õiguse piisavalt ilmset rikkumist, peab kahju hüvitamise nõuet läbivaatav ühenduse kohus, samamoodi nagu näiteks vaidlustes liikmesriigi vastutuse üle ühenduse õiguse rikkumise korral, arvestama kõiki talle lahendamiseks antud olukorda iseloomustavaid asjaolusid ja seda, et nende asjaolude hulka kuuluvad ka rikutud õigusnormi selgus ja täpsus ning tahtlus võimaliku õigusvea tegemisel või õigusvea vabandamatus (vt analoogiline Euroopa Kohtu 4. juuli 2000. aasta otsus kohtuasjas C-424/97: Haim, EKL 2000, lk I-5123, punkt 43, ja 4. detsembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-63/01: Evans, EKL 2003, lk I-14447, punkt 86).
- 82 Esiteks tuleb käesolevas asjas kindlaks teha, kas nõukogul oli määruse nr 2380/98 vastuvõtmisel kaalutusõigus seoses Lucci Creationi toodete impordile kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu maksumäära muudatuse tagasiulatuva jõuga.
- 83 Esimese Astme Kohus leidis kohtuotsuse Medici Grimm I punktis 87, et kuna institutsioonid on läbivaatamisuurimise raames tuvastanud, et üks neist teguritest, mille põhjal lõplik dumpinguvastane tollimaks määrati, puudub, ei ole määruse nr 1567/97 vastuvõtmisel enam täidetud üks alusmääruse artiklis 1 ettenähtud tingimustest ja et Lucci Creationi ühendusse suunatud ekspordi suhtes kohaldatavad kaubanduse kaitsemeetmed ei ole enam vajalikud. Neil tingimustel olid institut-

sioonid kohustatud arvestama kõikide kõnealuse uurimisperioodi kasuks otsustamisest tulenevate tagajärgedega ja kuna nad tuvastasid, et Lucci Creation ei olnud kõnealusel perioodil kasutanud dumpingut, pidid nad andma selle tuvastamise tagajärgedele tagasiulatuvat jõu.

84 Sellest tuleneb, et kuna nõukogu tuvastas, et Lucci Creation ei kasutanud kõnealusel perioodil dumpingut, ei olnud tal õigust kohaldada hageja impordile dumpinguvastast tollimaksu. Õiguslikult puudus nõukogul seega kaalutusõigus ja ta oleks pidanud sellise tollimaksu maksumäära muudatusele andma tagasiulatuvat jõu.

85 Nõukogu vastupidise argumendiga läbivaatamisuurimise alusel vastuvõetud meetmete etteulatuvat jõu kohta ei saa nõustuda. Tegelikult leidis Esimese Astme Kohus kohtuotsuses Medici Grimm I, et kuna määruse nr 2380/98 vastuvõtmisele eelnenud uurimisperiood oli sama kui määruse nr 1567/97 vastuvõtmisele viinud menetluse puhul, ei olnud tegemist läbivaatamismenetlusega, vaid algse uurimise taasavamisega.

86 Lisaks ei ole tähtsust asjaolul, et määruse nr 2380/98 vastuvõtmisele viinud uurimise avamine võis olla nõukogu kaalutusõigusest sõltuv poliitiline samm, millel, juhul kui see ka nii on, ei ole tähtsust niivõrd, kui taasavamise kasuks otsustamine ei saanud kuidagi mõjutada alusmäärusest nõukogule tulenevaid kohustusi.

87 Sellegipoolest ei piisa nõukogu kaalutusõiguse puudumisest seoses määruse nr 2380/98 tagasiulatuvat jõuga selleks, et asuda seisukohale, et käesoleval juhul on tegemist alusmääruse artikli 1 lõike 1 piisavalt ilmse rikkumisega, mis toob kaasa

ühenduse vastutuse. Tegelikult tuleb veel lisaks arvestada lahendatava olukorra keerukust, probleeme õigusaktide kohaldamisel või tõlgendamisel, rikutud õigusnormi selgust ja täpsust ning tahtlust võimaliku õigusvea tegemisel või õigusvea vabandamatust.

- 88 Käesoleval juhul toob nõukogu sisuliselt välja, et on teinud vabandatava vea, kuna juhtumi asjaolud esinesid esmakordselt, ning et ta toimis heauskselt, otsustades mitte anda tagasiulatuvat jõudu määrusele nr 2380/98.
- 89 Sellega seoses tuleb esiteks välja tuua, et nii määrusest nr 2380/98 kui kõigist selle vastuvõtmisele eelnenud menetlustest tuleneb, et institutsioonid algatasid läbivaatamismenetluse, mitte ei taasavanud algset menetlust. Alles alates kohtuotsuse Medici Grimm I tegemisest selgus õiguslik olukord ja institutsioonide läbiviidud menetlus kvalifitseeriti ümber.
- 90 Teiseks tuleneb läbivaatamisele kohaldatavatest põhimõtetest, eriti alusmääruse artikli 11 lõikest 6, et läbivaatamise alusel vastuvõetavad meetmed on tulevikku suunatud, teatavate läbivaatamise alusel antud määruste võimalik tagasiulatuv jõud on lubatud ainult teatavatel piiratud tingimustel, mis käesoleval juhul ei ole täidetud. Lisaks ei ole olemas sarnast varasemat pretsedenti.
- 91 Kolmandaks näitab määruse nr 2380/98 19. põhjenduse teine lõik selgelt, et nõukogu ei ole jätnud tähelepanuta hageja poolt enne määruse nr 2380/98 esitatud argumente, vaid jõudis pärast nende kaalumist teistsugusele järeldusele.

- 92 Neljandaks, isegi kui määruse nr 2380/98 vastuvõtmine ei sisaldanud majanduspoliitilist otsustust, tõstatas see siiski keerulise õigusliku küsimuse, millel ei olnud varasemat pretsedenti ja mis leidis lahenduse alles siis, kui Esimese Astme Kohus tegi kohtuotsuses *Medici Grimm I* otsuse nimetatud määruse õiguspärasuse kohta.
- 93 Viiendaks ei ole tuvastatud, et nõukogu on võimu kuritarvitanud. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ühenduse institutsiooni õigusakti puhul võimu kuritarvitamisega tegemist vaid siis, kui see on vastu võetud eranditult või peamiselt muude kui selles märgitud eesmärkide saavutamiseks (Euroopa Kohtu 25. juuni 1997. aasta otsus kohtuasjas C-285/94: *Itaalia vs. komisjon*, EKL 1997, lk I-3519, punkt 52, ja Esimese Astme Kohtu 20. märtsi 2001. aasta otsus kohtuasjas T-52/99: *T. Port vs. komisjon*, EKL 2001, lk II-981, punkt 53) ja võimu kuritarvitamist võib tuvastada ainult objektiivsete, asjakohaste ja vasturääkivusteta tõendite põhjal (Esimese Astme Kohtu 24. aprilli 1996. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-551/93, T-231/94–T-234/94: *Industrias Pesqueras Campos jt vs. komisjon*, EKL 1996, lk II-247, punkt 168, ja eespool viidatud kohtuotsus *T. Port vs. komisjon*, punkt 53).
- 94 Käesoleval juhul ei ole hageja millegagi tõendanud, et nõukogu on keeldunud andmast määrusele nr 2380/98 tagasiulatuvat jõudu eranditult või peamiselt muude kui selles märgitud eesmärkide saavutamiseks.
- 95 Vastupidi, nõukogu keeldus andmast määrusele nr 2380/98 tagasiulatuvat jõudu mitte eranditult või peamiselt selleks, et karistada importijad, kes ei osalenud esialgses uurimises ja jäid ilma tasutud dumpinguvastase tollimaksu tagasimaksmise võimalusest, vaid seepärast, et komisjon leidis tol ajahetkel mõistlikult hoomatavas õiguslikus ja faktilises kontekstis, et tegelikult oli tehtud läbivaatamisuurimine ja et selle alusel vastuvõetud meetmed saavad olla ainult tulevikku suunatud. Lisaks kinnitavad määruse nr 2380/98 kaheksandas põhjenduses algsest uurimisperiodist lähtumise õigustamine kiiruse kaalutlustega ja selle valiku/otsustuse „erandlikuks” nimetamine, et institutsioonid oli veendunud, et tegemist on läbivaatamisega.

- 96 Lisaks ei ole eespool punktis 18 väljatoodud nõukogu põhjendus määrusele nr 2380/98 tagasiulatava jõu andmisest keeldumise kohta asjakohane võimaliku võimu kuritarvitamise analüüsimiseks. Kuigi see põhjendus on kahtlemata kohmakas, on ta teisejärguline, võrreldes peamise esitatud põhjendusega, millest üksi piisab ja mille kohaselt läbivaatamismenetlus, mille raames nõukogu tegutses, on oma olemusest tulenevalt tulevikku suunatud.
- 97 Seetõttu ei ole vastupidiselt hageja väitele, neid asjaolusid silmas pidades ja vastupidiste tõendite puudumisel, võimalik asuda seisukohale, et nõukogu on võimu kuritarvitanud või rikkunud tahtlikult alusmääruse artikli 1 lõiget 1.
- 98 Neil asjaoludel ei nähtu, et nõukogu oleks rikkunud piisavalt ilmselt alusmääruse artikli 1 lõiget 1, et tekiks ühenduse lepinguväline vastutus. Hageja argumentatsioon tuleb seega tagasi lükata, ilma et oleks vaja kontrollida, kas kõnealuse sätte eesmärgiks on anda õigusi üksikisikutele.
- 99 Kuna ühenduse lepinguvälise vastutuse tekkimise tingimus, mis on seotud kõnealuse institutsiooni käitumisega, ei ole seetõttu täidetud, tuleb hagi jätta rahuldamata, ilma et oleks vaja kontrollida nimetatud vastutuse tekkimise teisi tingimusi.

Kohtukulud

- 100 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt kostja nõudele välja hagejalt.

101 Vastavalt kodukorra artikli 87 lõikele 4, mille kohaselt menetlusse astuvad institutsioonid kannavad ise oma kohtukulud, kannab komisjon menetlusse astujana ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Jätta hageja kanda tema enda kohtukulud ning lisaks mõista temalt välja nõukogu kohtukulud.**
- 3. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda.**

Legal

Mengozi

Wiszniewska-Białecka

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 26. jaanuaril 2006 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

E. Coulon

H. Legal